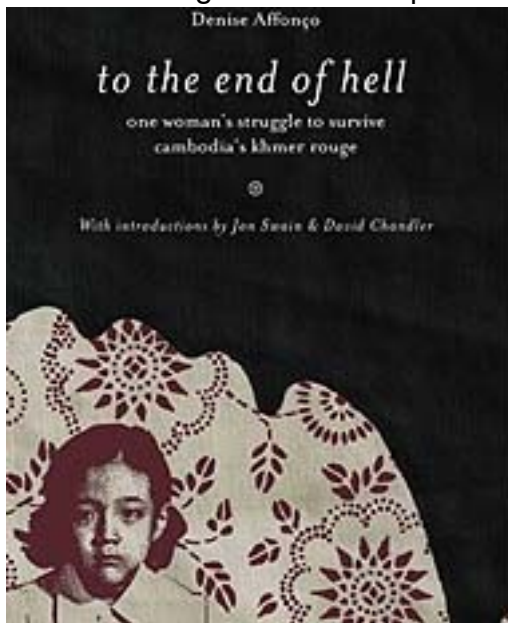

Tôi gọi mình là sản phẩm thu hoạch của chế độ nghĩa quân đỏ, bà Denise Affonco, có cha là người Pháp và Mẹ là người Việt, đã trải qua những năm tháng hãi hùng dưới chế độ Khmer Đỏ. Cuộc đấu tranh sinh tồn của bà suốt mãi đến giờ trong im lặng nhưng nếu bà không có cuộc nói chuyện với một học giả người Châu Âu, người đã nói với bà rằng Khmer đỏ chỉ là làm đi u gì thì ở Campuchia. Ngay lúc đó bà nhận ra rằng đã đến lúc bà không thể giữ mãi sự im lặng, đã đến lúc bà phải nói cho thế giới biết sự thật về những gì đã diễn ra dưới chế độ Khmer Đỏ, để quá khứ không thể bị lãng quên. Bà Denise Affonso đã quyết định cho xuất bản cuốn hồi ký với tựa đề 'To the End of Hell' để kể rằng cuộc sống của bà đã trở thành địa ngục trần gian kể từ khi Khmer Đỏ lên nắm quyền ở Campuchia vào tháng 4 năm 1975. Trong mục Câu Chuyện Phỏng vấn này, Minh Anh xin giới thiệu đến quý vị vài nét về bà Denise Affonco và cuốn hồi ký của bà.

Cuốn hồi ký của bà Denise Affonco 'To End of Hell: One Woman's Struggle to

To the End of Hell: One Woman's Struggle to Survive Cambodia's Khmer Rouge

Một đầu óc của hồi ký, bà Denise Affonco kể về thời tuổi trẻ, mà bà gọi là 'cuộc sống tốt đẹp'. Cha bà là một người Pháp gốc Bồ Đào Nha, đã từng làm giáo viên dạy tiếng Anh, Pháp và tiếng Latinh, ông cũng từng làm gia sư cho Quốc vương Norodom Sihanouk, người đã rất kính trọng ông và coi ông như bạn bè. Bà hồi tưởng lại rằng vào những ngày đầu tiên bị bắt vào Quốc gia dân chúng sai con gái đem đến cho gia đình bà những trái cây và ngon và hiếm có ngoài mang về.

Tuy nhiên, sau khi vớ hớ u, cha bà đã trớ vớ Pháp và mớ bà đã không đi theo ông vì còn vớ ớ ng bớ n vớ i nhiớ u ngớ ớ i thân ớ Kampuchea. Vì bà còn nhớ nên ông đã không muớ n đớ bà phớ i sớ ng xa Mớ, ông đã vớ Pháp mớ t mình. Ngay cớ trong chuyớ n đi này, Quớ c vớ ớ ng Sihanouk cũng đã ban cho ông đớ c ân là đớ ớ c sớ đớ ng máy bay nhớ riêng và mọt ngớ ớ i lái máy bay cớ a quân đớ i. Nhớ ng chớ hai năm sau đó cha bà đã ngã bớ nh và qua đớ i ớ Pháp.

Mớ bà đã phớ i làm viớ c rớ t vớ t vớ nhớ ng vớ n nuôi bà khôn lớ n và cho bà đớ ớ c hớ c hành đàng hoàng. Bà luôn ngớ ớ ng mớ ngớ ớ i mớ đã tớ o tớ n nuôi nớ ng bà. Bà nghĩ rớ ng có lớ chính sớ kiên cớ ớ ng cớ a mớ bà đã là mọt trong nhớ ng đớ ng lớ c giúp bà có đớ ớ c sớ c mớ nh tinh thớ n đớ vớ ớ t qua đớ ớ c nhớ ng ngày tháng khớ n cùng mà bà gớ i là đả nặc đớ ớ i thớ i Khmer Đỏ.

Sau khi hớ c xong trung hớ c bà đã kiớ m đớ ớ c viớ c làm và trớ ớ c khi Khmer Đỏ lên nớ m quyớ n bà làm cho Đớ i sớ quán Pháp ớ Phnom Penh.

Vớ i quớ c tớ ch Pháp và là nhân viên Đớ i sớ quán Pháp bà Affonso đã có thớ rớ i khớ i Kampuchea, thoát khớ i chớ đớ Khmer Đỏ vào năm 1975. Tuy nhiên bà đã không làm vớ y.

Bà Affonso cho biớ t: “Vì chớ ng tôi là mọt ngớ ớ i Trung Quớ c, nên khi Đớ i sớ quán Pháp đớ ng hớ tôi rớ i khớ i Kampuchea vớ i các con tôi đã không ra đi. Hớ n thớ chớ ng tôi là mọt ngớ ớ i cớ ng sớ n Mao Trớ ch Đông, ông ớ y vô cùng tin tớ ớ ng vào chớ đớ Khmer Đỏ, vì vớ y mà khi Khmer Đỏ tớ i thì ông ớ y và mớ i ngớ ớ i Kampuchea đớ u rớ t vui mớ ng vì cuớ c nớ i chiớ n đã chớ m đớ t.”

Nhớ ng thớ c tớ thì cuớ c sớ ng sau đó không tớ t đớ p nhớ nhớ ng gì mà chớ ng bà tin tớ ớ ng và khớ ng đớ nh trớ ớ c đó, vớ i bà cuớ c sớ ng đã trớ thành đả nặc tớ đó.

24 giớ sau khi Khmer Đỏ kiớ m soát Phnom Penh, mớ i ngớ ớ i dân ớ thành phớ, nhớ ng ngớ ớ i đã vui mớ ng đón chào hớ ngày hôm trớ ớ c đớ u đớ ớ c lớ nh phớ i rớ i khớ i Phnom Penh vớ i lớ i giớ i thích rớ ng Angkar muớ n hớ đớ ớ c an toàn khớ i các cuớ c không kích cớ a Hoa Kớ. Khi đó bà thớ m chí còn không hiớ u Angkar là ai? Angkar có nghĩa là gì?

Nhớ ng 3 triớ u ngớ ớ i lúc đó đã tuân theo mớ nh lớ nh và rớ i khớ i thành phớ chớ sau mọt đêm. Ba triớ u ngớ ớ i sớ hớ i, mọt mớ i và kiớ t sớ c vớ i cái nóng thág Tớ bớ đả đớ n mọt nớ i bớ t đớ nh. Hớ

chúng bị t di u gì s x y ra, chúng bị t h s đ c đ a đi đâu, v đâu, ch nghe vắng v ng bên tai nh ng i nói 'đ ng lo, Angkar đang đ i các b n, Angkar s g p các b n, Angkar s chăm sóc các b n'.

Và s th t c a nh ng tháng ngày sau đó ra sao?

Bà Affonso k : "Chúng tôi ph i lao đ ng trong di u ki n không có di n, không có n c, chúng tôi ph i m c đ đen, ph i c t tóc, không đ c đi giày, dép, ph i làm vi c trên cánh đ ng t m sáng t i t i m t, ngày nào cũng v y. Và tháng này qua tháng khác, năm này qua năm khác, càng ngày càng hi m đ ăn, chúng tôi ch ng có đ đ ăn. H b t chúng tôi ph i c y 3 v mùa m t năm, nh ng m i khi g t xong thì h t i và l y h t s g o đó đem đi, ch đ l i m t chút xiu cho chúng tôi, h i đó thì tôi không bi t h mang g o đi đâu, nh ng sau này tôi hi u r ng s g o đó h g i sang Trung Qu c đ đ i l y vũ khí, đ n d c. H nói r ng k t gi phút này các ng i s là tù nhân, chúng ta không b n các ng i vì súng đ n quá đ t đ . Angkar mu n xây đ ng m t xã h i m i và chúng ta c n nh ng con ng i m i, vì th n u nh các ng i không quên đ c cu c s ng tr c đây và không tr thành công dân t t thì các ng i s ch t."

Bà k ti p: "H có cách khác đ gi t chúng tôi, v i bàn tay không v y máu, đó là b ng cách đ chúng tôi ch t đói và ch t vì b nh. Khi b nh s ch ng có thu c, ch ng có bác sĩ, ch ng có b t c th gì đ c u s ng chúng tôi và đó là cách mà h mu n chúng tôi ch t."

Bà cũng k r ng 2 năm sau đó bà và nh ng ph n khác cũng b bu c ph i đào m t con m i ng và xây m t con đê và khi con đê g n hoàn t t thì h nói r ng h s g i con đê này là 'Con đê c a nh ng góa ph ', và mãi t i lúc đó bà m i hi u r ng ch ng bà cũng nh ch ng c a nh ng ng i ph n khác đã b hành quy t mà h không h hay bi t.

Tác Giả: VOA News

Chúa Nhật, 03 Tháng 5 Năm 2009 13:54

